

Bijbelstudie over het boek Haggai door Jaap Heeringa

"De heerlijkheid van dit laatste huis zal groter worden, dan de eerste, zegt de Heere" (Hag.2:10). Dit zegt de profeet Haggai op de 21^e van de zevende maand, de laatste dag van het Loofhuttenfeest. Haggai spreekt dan over DE ACHTSTE DAG, (de dag na het Loofhuttenfeest, de 22^e dag) de dag van het grote, volledige herstel. Het zal nog mooier worden dan het eerst was.

Lang geleden vonden 50.000 mensen het de moeite waard om Babel achter zich te laten en op weg te gaan naar Jeruzalem (Ezra 2:64-65). Men trok op, ging op weg, en kwam in Jeruzalem aan. In Ezra 3:1 lezen we daarover: *"De zevende maand brak aan, en het volk verzamelde zich als één man"* om het Loofhuttenfeest te vieren (vs.4). Ook voor ons geldt de oproep om Babel (Rome) achter ons te laten en op weg te gaan naar het nieuwe Jeruzalem.

In Jesjoea's tijd gaven velen gehoor, doch door de latere tegenstand werd het herstel van de 'tempel' gesmoord. In het tweede deel van Ezra 3 lezen we over de blijdschap over de grondlegging van de nieuwe tempel. Ezra 4 verhaalt echter over tegenstand; door de hulp in te roepen van de koning werd het werk gestaakt (vs.24). Denk eens hoe de Romeinse keizer Constantijn Gods Gemeente smoorde en het heidendom kerstende. Maar God had een ander plan en stuurde de profeet Haggai (Chaggai: feesteling) om het herstel van de tempel weer op te pakken. Ook nu gebruikt God ons door het weer in gang zetten van Zijn Feesten die Gods herstelplan symboliseren. Na 17 jaar werd de tempelbouw hervat. (De Heere heeft mij reeds in 1986 Zijn Feesten geopenbaard en nu in 2003, 17 jaar later, heeft de Heere mij op mijn hart gelegd om de deuren open te gooien en de mensen op te roepen om 3 maal per jaar op te trekken om de Feesten des Heeren te vieren.)

Als Haggai zegt *"De heerlijkheid van dit laatste huis zal groter worden dan de eerste, zegt de Heere"* dan is dit profetisch. Zeven dagen zal men in loofhutten wonen, doch de 8e dag, de 22e van de 7e maand, in een huis.

De apostel Paulus zegt in 2Kor.5:1 *"Want wij weten, dat, zo onze aardse tabernakel gebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, één niet met handen gemaakt in de hemelen een eeuwig huis"*. Na ons aardse bestaan staat ons een huis te wachten. En de heerlijkheid van dat laatste huis zal groter zijn dan van het eerste. Na jaren van herstel, zal er een tempel komen groter dan de eerste. En na eeuwen van herstel zal na het 1000-jarige rijk een situatie zijn waarvan de heerlijkheid groter zal zijn dan van voor het verval (zondeval). De NBG vertaald Hag.2:10 als volgt: *"De toekomstige heerlijkheid van dit huis zal groter zijn dan de vorige"*. Hag.2:4-10 bevat geweldige beloften die niet hun volledige vervulling vonden in de tempel van Zerubbabel. Het gaat over de periode waarin het één en al tempel zal zijn. Openb.21:22 *"En ik zag geen tempel in haar, want de Heere de almachtige God is haar Tempel en het Lam"*. Dan zal God alles in allen zijn (1Kor.15:28).

Het herstel is begonnen. Aan steeds meer gelovigen worden de Feesten geopenbaard. Maar de wereld, en jammer genoeg vele kerken, gemeenten en gelovigen, zeggen net als in de tijd van Haggai: *"de tijd is niet gekomen, dat het huis des Heeren gebouwd worde"* (Hag.1:2) waarop de profeet antwoordt: *"Is het voor u wel tijd, dat gij woont in uw gewelfde (weldoortimmerde) huizen, en zal dit huis woest zijn?"* (vs.4.) Ook wij hebben 'weldoortimmerde' huizen: goed georganiseerde gemeenten, enthousiaste samenkomsten. Maar wie geeft zijn tijd voor Gods, uit levende stenen bestaande, huis? Hag.1:5 *"Daarom, zegt de Heere, bedenkt wat u wedervaren is"*. Lees vs.6. Wij organiseren grote samenkomsten en campagnes maar hoevelen genezen blijvend? Hoe velen blijven samen bidden? Lees nu vs.7-11.

Het volledige herstel krijgt langzamerhand vorm. Dit is mogelijk geworden doordat een zwak overblijfsel zich uitstrekt naar Hem, die is en was en komen zal. Hij die alles tot een volledig herstel zal brengen. Wat zou het mooi zijn dat we straks allen dit toekomstige huis mogen aanschouwen, waarvan de heerlijkheid groter zal zijn dan de vorige. We moeten niet langer alleen aan ons eigen huis werken en zo het hemelse huis laten voor wat het is. Het is tijd om op te gaan naar het hemelse, nieuwe Jeruzalem. Als we ons naar Hem uitstrekken, zal er geen gebrek aan geestelijke kracht zijn, ook al zal God op ons werk blazen met vuur der beproeving. Dan zal er eenheid komen in de Geest en gemeenschap der gelovigen. Dan komt er meer dan dauw, ja, de late regens zullen komen. Dan zal er weer koren, most en olie zijn. Halleluja. Wat een toekomst als we ons naar Hem uitstrekken.

Strekking HAGGAI 2:11-20. Op de 24^e dag van de 9^e maand, dat is Kislev, spreekt de profeet Haggai tot het volk. Eerst geeft Haggai een verklaring, waarom ondanks de hervatting van de tempelbouw de verwachte zegen is uitgebleven; dit kwam door de zonden van het volk. Maar van deze dag af, waarop deze Godsspraak gegeven werd, zou dat anders worden. Nu zou God zegen schenken.

Vs.11 Op de 24^e dag van de maand Kislev, spreekt de profeet Haggai. Is deze datum een bijzondere datum? Op zich zelf niet, maar het is wel de laatste dag voor het Chanoeka feest. Chanoeka is het Inwijdingsfeest, ook Tempelvernieuwingsfeest genoemd. Na jaren van onderdrukking door Antiochus Ephifanus, koning van Syrië, was hij eindelijk verslagen door de Macabeeën. De tempel werd gereinigd en op het eind van de 24e Kislev werd de Manorah aangestoken. Er was alleen olie voor de 25e Kislev, doch de Manorah brandde 8 dagen.

Vs.12 Één van de voornaamste plichten van de priesters was het volk het onderscheid tussen rein en onrein te leren. Daarop was hun wetsonderricht voornamelijk gericht.

Vs.13 Met heilig vlees word offervlees bedoeld. Op die vraag geeft Lev.6:27 het antw. Ja. Doch de priester antwoorden: neen, en zeggen hiermee dat het heilige niet heiligt. Want het kleed wordt wel door zulke aanroering geheiligd, maar niet hetgeen van dat kleed werd aangeraakt. (slip, Hebr.: vleugel, vgl *gedenkkwast*).

Vs. 14 Op die vraag geeft Num.19:22 een bevestigend antwoord. De priesters zijn ermee eens. Dit wil zeggen: het onheilige (onreine) ontheiligt (verontreinigt) wel.

Vs.15 Daarmee wordt de oogst bedoeld, zoals blijkt uit vs.18 (zie ook Deut.24:19; 28:12; 30:9) De profeet wil zeggen dat de hervatting van de tempelbouw, op zichzelf een heilig werk, nog niet het hele volk heiligt, maar dat wel hun zonden hun arbeid onrein maken. Dat is de les, die hij uit het wetsonderricht van de priesters trekt. De verering op zichzelf, heiligt nog niet. De Joden waren wel heilige lieden in hun eigen oordeel, maar niet in Gods ogen.

Vs.16 Bedenkt toch, (Hebr.: neemt ter harte.) wat aan deze dag is voorafgegaan (Hebr. van deze dag af en vervolgens). StV.: En nu, stelt er toch uw hart op, van deze dag af en opwaarts. In deze tweeledigheid zit een lering: Kijk terug, leer er van, concludeer en kijk voorwaarts. Vgl. je zit in een roeiboot, je kijk naar waar je vandaan kwam, doch de boot gaat vooruit. Bedenkt toch, is dan ook een oproep tot bekering, omkering. Het moet anders. Bezin je aangaande er geschied is. Met "voordat (NBG)" of "eer (StV)" begint een nieuwe zin.

Vs.17a "Voordat deze dingen geschieden (NBG)". Griekse Vert. en Friese Vertaling geven hier: "Hoe waart gij er aan toe? Met het terug kijken word begonnen bij de situatie voordat er een steen gelegd was. Hoe was uw situatie vorig jaar en is die nu? Bent u gegroeid? Of bent u net als de Joden toen traag met de herbouw, de bouw van uw geloof?"

Vs. 17 en 18a. Hier wordt beschreven de narigheid vanaf dat men opnieuw is begonnen met de tempelbouw, drie maanden terug.

Vs. 18b. "maar er was bij u geen gedachte aan Mij" StV. "en gij *keerdet* u niet tot Mij" Anders gezegd: door dit alles bekeerdet gij u niet tot Mij.

Vs. 19 en 20. Hier roept de profeet wederom op terug en vooruit te kijken. Terug kijken is er geen vrucht gedragen, maar van deze dag af zal dat anders worden. De verering alleen redt niet. Er behoort een ommekeer te zijn en vruchtdraging. Nu de mensen tot inkeer gekomen zijn, zal met deze 24^e dag van de 9^e maand het radicaal anders en beter worden.

Zoals ik hiervoor reeds opmerkte is de 24^e Kislev, de dag voor Chanoeka. En met Chanoeka ging het Joodse volk een nieuwe gezegende tijd in. Soms moet je eerst in het vuur zitten voordat de banden los gaan. Vgl. de drie Joodse mannen in de brandende oven (Dan.3:20-25).

In de volgende versen 21- 24 lezen we weer over de Messiasverwachting. In een tijd van beroering leeft direct weer de Messiasverwachting op.

Vs. 21 – 22a. In het vorige tekst deel werd op de 24e Kislev het volk toegesproken. Nu word tot Zerubabel gesproken. Hij was één van de troonpretendenten van het Koninkrijk Juda. Hij behoorde tot het nageslacht van David. Even terzijde: Zerubabel, de zoon van Pedadja, de zoon van Sealthiel, de zoon van Neri, de schoonzoon van Koning Jechonia van Juda. Neri was zelf een nazaat van Davids zoon Nathan.

Vs. 22b – 24a. Wereldmachten gaan ten onder, als de God van Israël Zich openbaart. Israël speelt zelf geen rol, het is uitsluiten en alleen het werk van God o.a. door hun heen. Met de tempel bouw kwam een eind aan de Babylonische ballingschap. Met de tempelinwijding op het eind van de 24^e Kislev kwam een eind aan de Syrische overheersing.

Vs. 24b Zerubabel word uitgekozen tot het volvoeren van de belangrijke opdracht. De zegelring was het symbool van de koninklijke macht, omdat de koningen daarmee zijn staatsstukken zegelde. Hij werd uitverkoren, dwz als messias (betekent: gezalfde). In Zach.3:8 lezen we dat de Heere zegt: "want ziet, Ik zal Mijn knecht, de SPRUIT, doen komen. In 4:6 word door de Heere tegen Zerubabel gezegd: Niet door kracht, noch geweld, maar door Mijn Geest, zal het geschieden". Wat? 6:12: "Ziet, een man, wiens naam is SPRUIT, die zal uit zijn plaats spruiten en hij zal de tempel des Heeren bouwen". In Jes.4:2 word over de SPRUIT des Heeren gesproken. En in Jer.23:5 wordt aan David een rechtvaardige SPRUIT (Hebr. tsemach tsaddik) toegezegd. Deze uitdrukking wordt gebruikt voor de wettige troonopvolger. Daar God Zerubabel (zaad van babel) had uitverkoren, werd hij de tsemach tsaddik. Zo werd deze zoon van David een voorafschaduwing van de grote Zoon van David, de ware SPRUIT der gerechtigheid, die de ware tempel van de Heere (de gemeente) zal bouwen.

Dit laatste tekst gedeelte heeft een profetische boodschap, dat God de rijken der wereld zal schudden. Lezen we niet in Luc.1:27-28 en verder dat Maria (Mirjam) door God uitverkoren als nazaat van Zerubabel en van David, de Messias te dragen. Stamreeks Jesjoea – David, Matth.1 en Luc.3. Van uit Gods Woord kunnen we uitrekenen dat Jesjoea geboren is, op de eerste dag van het Loofhuttenfeest, dit o.a. daar vanwege dit pelgrimsfeest de huizen volwaren. Rekenen we 9 maanden terug dan komen we uit bij Chanoeka. Dit feest zou je ook het feest van Maria's ontvangenis kunnen noemen. Met het zwanger worden van Maria gaf Jesjoea Zijn hemelse Heerlijkheid op om mens te worden. Deze gebeurtenis bracht een radicale verandering in de geschiedenis. Zijn bestaan deed en zal rijken doen schudden.

Jesjoea's wederkomst is aanstaande. Voorafgaand zullen Kerken, Gemeenten en Rijken geschud worden en de ware tempel (de Gemeente) gebouw worden.. Zijn jullie net als de Joden toen, lauw, traag? Bezint u hoe het u wedervaren is. Houd Laodicéa (Openb. 3:16, 14-22) voor ogen. Net als de Joden toen waren zij te veel met eigen dingen bezig, in plaats met het bouw van de tempel.